

KIÁLTÓ SZÓ

8. évfolyam, 8. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2020. február 23.

Evangélium

...”egy vesszőcske”...
(Mt 5,18)

Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy visszavonjam a törvényt vagy a prófétákat; nem azért jöttem, hogy megszüntessem, hanem hogy beteljesítsem. Mert bizony, mondom nektek: amíg el nem múlik az ég és a föld, egy ióta vagy egy vesszőcske sem marad el a törvényből, amíg minden be nem teljesedik. Aki tehát egyet is elhagy e legkisebb parancsok közül és úgy tanítja az embereket, azt a legkisebbnek fogják hívni a mennyek országában; aki pedig megtesi és tanítja, azt nagynak fogják hívni a mennyek országában. Mert mondom nektek: ha a ti igazságotok nem múlja felül az írástudókét és farizeusokét, semmiképp sem mentek be a mennyek országába...
(Mt 5,17-20)

Az egyik tudós, Jacob Neusner az Oltáriszentség előképét látja Jézus mozdulatában, amint a jeruzsálemi templomban elhelyezett kereskedők asztalait felborítja. Azt írja: Jézusnak ez a cselekedete az elavulttá vált ószövetségi áldozat elutasítása. Amit minden nap a templomba vittek, felajánlottak, érvényét veszítette. Miért? Mert Istennek adták. Odaadták, hogy visszakapják. Kereskedtek. Ez az oltár pénztárpult volt, ahol adásvétel történt. Ez a stand elválasztotta Istent az embertől. A kereskedő Isten az egyik oldalon, a vásárló hívő a pult másik oldalán állt. Jézus megváltó halálával egy új oltár épült. Ez összeköti az embereket. Itt nincs többé üzlet, hanem találkozás van. Étkezés történik. Az utolsó vacsora óta állandó vacsora van. Ez az én testem, ez az én vérem folyamatos fogyasztása.

Ezek szerint, ami elsőre érthető történetnek látszott, arról kiderült, hogy csak valaminek az előképe. Jézus megtisztítja a templomot. Míg a történet egymagában állt, az Úr buzgóságát láttuk magunk előtt, aki minden fertőtől tisztán akarja tartani az Isten

házát. De abban a pillanatban, hogy egy új kép, az utolsó vacsora alapítása karol bele a templomtisztítás elbeszélésébe, az előző történet értelme megváltozik. Míg eddig azt gondoltuk, a mennyei Atya iránti lelkesedésből Jézus templomot tisztít, most kiderül, hogy nem takarít, hanem asztalt terít. A verekedésből és kiabálásból kialakult szentségtörésből szentmise lett. Amit bűnnek láttunk, az Oltáriszentséggé változott. A rosszból jó lett.

Egy zsidó legendában azt olvassuk, hogy Isten megváltoztatta Sára nevét (Ter 17,15), és erre hatalmas zűrzavar tört ki a mennyben. Az Úr Ábrahám felesége nevének Sára utolsó j-(yod) betűjét eltörölte. Rossz illat és nyugtalanság terjengett emiatt, ami egészen az Isten trónjáig felszállt. Ekkor úgy döntött az Úr, hogy békét teremt és a j betűt visszaküldi a földre, de nem Sárának adja vissza, hanem Ozeás prófétát ajándékozta meg vele. Így a Hoseah név első betűje Joshua-ra fog változni. Vagyis Jézusra. Ozeás neve: Isten segít. Joshua, Jézus neve: Isten megvált, megszabadít. Az alkalmatlankodó jéből, világmegváltó Üdvözítő, Jézus lett.

Olyan sok rossz történik velünk az életben. Nem lehet, hogy éppen most egy váltón megyünk keresztül, hogy utána egyenesbe jöjjön az életünk? Nem lehet, hogy a számos testi-lelki betegség és szenvedés, amiben részünk van, az nagyon fontos, mert az valami teljesen újnak a szülési fájdalma?

A jezsuita rend alapítója, Loyolai Szent Ignác mondta, hogy a noviciátusban és papi életben felkészítették arra, hogy egész életét ne csak a keresztény hit nagy igazságai tanításának szentelje, hanem a misekönyvben szereplő legapróbb előírásokat is pontosan kövesse. A lényegtelen dolgokat.

Mert minden valamiért van. Mindig egy nagyobbért, értéke-sebbért van. És a fölöslegesnek látszó imádság, a hiábavalónak tűnő beszélgetés, a mindig fásasz-

tó fegyelmezés, egy több ezer darabos puzzle felismerhetetlen kockája. Értéktelen, sőt lényegtelen, most. De ha eldobjuk, a kirakó végén az arcon nem lesz szem.

Ezért halljuk Jézustól, „*bizony mondom nektek, míg ég és föld el nem múlik, egy i betű vagy egy vesszőcske semvész el a törvényből, hanem minden beteljesedik*”.

G.F.

Létige

23. v.: Lev 19,1-2.17-18; Zs 102-; 1Kor 3,16-23; Mt 5,38-48

24. h.: ApCsel 1,15-17.20-26; Zs 112; Jn 15,9-17

25. k.: Jak 4,1-10; Zs 54,7-23; Mk 9,30-37

26. sz.: Joel 2,12-18; Zs 50; 2Kor 5,20 - 6,2; Mt 6,1-6.16-18

27. cs.: MTörv 30,15-20; Zs 1; Lk 9,22-25

28. p.: Iz 58,1-9a; Zs 50; Mt 9,14-15

29. sz.: Iz 58,9b-14; Zs 85; Lk 5,27-32

1. v.: Ter 2,7-9; 3,1-7; Zs 50; Róm 5,12-19; Mt 4,1-11

Mózes és Illés miért szerepelnek együtt a Tábor hegyen?

A színeváltozás az az esemény, ahol Jézus ragyogó fényben mutatja meg magát a kiválasztott apostoloknak. A jelenetben Mózes és Illés is feltűnik az Úr mellett. Máté, Márk, Lukács beszámolnak erről a találkozásra, sőt Péter apostol második levele is. János evangélista csak utalásszerűen említi a színeváltozást, evangéliumának előszavában. „*Mi láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be*” (Jn 1,14). Viszont ő tanúskodik arról is, mint az ott lévő három apostol egyike, hogy ami a Tábor hegyén történt, az csoda volt.

A színeváltozás Jézus földi életének öt mérföldköve közül az egyik. Keresztelés, keresztre feszítés, feltámadás, mennybeme-

netel sorozatának végét a színéváltozás zárja. Egy pillanatnyi villanás ez az átalakulás, ahol Jézus isteni természete láthatóvá válik az emberi hús-vér köntös mögött. Beleláthatunk a feltámadásba, amiről még semmit sem tudunk. Ezért nem is értjük a Tábor hegyi metamorfózist, csak látjuk. Meg kell várni Húsvét ünnepét, és onnan kell visszalapozni a színéváltozás fejezetéhez azért, hogy mi is átváltozzunk látókból tudókká. A színéváltozást Húsvét kulcsa nyitja. A jelenetet jelképesen is olvashatjuk, ahol nem Jézus, hanem a mi átalakulásunkról van szó, mégpedig a Szentlélek ereje által.

Miről beszélget Mózes és Illés Jézussal?

Mózes szerepeltetése érthető. A színéváltozás történetét, a csodálatos kenyérszaporítás csodája előzi meg, ahol Jézus több ezer embert jóllakat. Ez emlékeztet a zsidók pusztai vándorlására, ahol Mózes mannával táplálta az izraelitákat. A Kivonulás könyve (34,29-35) arról is beszámol, hogy a Sinai hegyről a kezében tízparancsolat tábláját tartó Mózes arca ragyogott, ahogyan az Úr Jézusé. A két történet közötti hasonlóság nemcsak az evangélium íróinak, hanem a korai Bibliát olvasó és hallgató tömegeknek ugyanúgy feltűnt.

Egy érdekes részlet azonban nem kerülheti el a figyelmünket. Lukács evangélista (9,28-36) kiegészíti a jelenetet azzal a plusz információval, hogy Mózes és Illés az „elindulásáról” beszélgettek Jézussal. Ez az elindulás fog majd beteljesedést hozni Jeruzsálem városának. Az elindulásnak megfelelő görög szó az exodus. Ezzel egyértelmű utalást találunk a Mózes botja által vezetett Egyiptomból való kivonulásra. Ahogyan ő megszabadította a szolgáló munkát végző népet az elnyomásból, úgy szabadít meg minket Jézus feltámadása bűneinkből.

De Illés prófétára hogyan vonatkozik a kivonulás?

A szöveg hagyományos olvasása

szerint Mózes a törvényt, Illés a prófétákat jeleníti meg, amelyek Jézus, mint Messiás megszületésével beteljesedtek. Mózesre passzol a törvénnyel való párosítás. De miért pont Illés neve fémjelzi a prófétákat? Miért nem Izaiás vagy Ozeás, vagy az utolsó nagy próféta Keresztelő János?

A Katolikus Egyház Katekizmus szerint Keresztelő János több volt, mint próféta. Benne – folytatva a katekizmus megkezdett mondatát – a Szentlélek megszűnt tovább beszélni a próféták ajka által. Vele zárul a próféták köre, amit valamikor Illés nyitott meg. Hallgassuk csak, mit mond Máté: „*a próféták és a törvény Jánosig mind ezt jövendölték. S ha tudni akarjátok, ő Illés, akinek el kell jönnie*” (Mt 11,13-14). De miről beszélt Illés Jézussal?

A Királyok második könyve állítja, hogy Illés nem halt meg, hanem a mennybe emelkedett. Forgószélben, tüzes szekéren. Az ószövetségi Hénokkal és az újszövetségi Boldogságos Szűz Máriával is ez történt. Az Illés mennybevitelének szakasza úgy ismert, mint Illés elindulása, exodus-a. Ezzel a felmagasztalással ő Jézus mennybemenetelének és feltámadásának előképévé vált. Mózes és Illés tehát arról beszélget Jézussal, ami velük már megtörtént: az elindulásról, átmenetről, feltámadásról.

Illés próféta visszajövetelét, zsidók és keresztények egyaránt vallják. Illés megelőzte a Messiást, világból való látványos távozását, elindulását, exodus-a Jézus megdicsőülését vetíti elő. Malakiás próféta az utolsó ószövetségi látnok azt írja Illésről, hogy az Úr hatalmas, és félelmetes nagy napja előtt újra el fog jönni a földre. Így Illés megjelenése a színéváltozás hegyén megerősíti Malakiás szavait: a beteljesedés megtörtént. Illés visszajött, mégpedig Keresztelő Szent János személyében.

G.F.

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz a „**farizeusok**” volt. A farizeus szót ma átvitt értelemben, elsősorban a képmutató, álszenteskedő emberekre használják. Az ószövetségi törvények betűihez szigorúan ragaszkodó, nagy buzgóságot mutató farizeusokat Jézus külsőséges vallásosságúnak tartva sokat bírálta, és gyakran kapcsolta nevükhöz a képmutató jelzőt.

Új kérdésünk:

„**Akinek füle van, hallja meg!**” Mikor mondta ezt Jézus? (Máté13,10)

1. **Az éjszaka csendjét hallva?**
2. **János pusztába kiáltásakor?**
3. **A példabeszédek után?**
4. **A néma meggyógyításakor?**

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a március 8-i számban közöljük. A Gábrriel anygallal kapcsolatos játék nyertese: **Csábi Ferencné** volt.

M.L.

Hirdetések

- Február 26. Hamvazószerda, e nappal kezdetét veszi a nagyböjti időszak. A szentmise keretében lesz a hamvazás.
- Február 28-án, pénteken a keresztút reggel 7-kor kezdődik.
- Március 1. vasárnap, nagyböjt első vasárnapja, egyben a hónap első vasárnapja. A délelőtti mise végén imádkozzuk a Jézus Szíve litániát. Ezen a napon a szentmisek végén hamvazás lesz.

P.Gy.

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP - Plébánia: 11735036-20051895
Sztríha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Főoltárkép restaurálása”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagy-né Níró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (tördelés), Szalkai Attila (tördelés)